

jag blundar igen

Det är märkligt hur tiden rör sig.

Du frågar om sommaren, du undrar
om jag alltid badar naken, om det kalla
alltid har slutit sig runt min hud.

Du lägger ord på mina läppar när
jag inte svarar, stryker fingret som du
nyss doppat i honung.

Jag stannar i tiden där, där isen blommar,
tittar upp mot molnen och väntar tåligt
på solen.

Jag stannar i stunden där, bland skuggorna
från de dagar som aldrig vaknade,

du frågar om tiden, hur det kommer sig
att den rör sig, bort.

Och ja, nog är det märkligt. Vandrar längs
mina fingertoppar. Läger sött på mina
läppar.

Jag blundar igen och inser att tiden rör sig.